

Hundepersille

Aethusa cynapium

Hundepersille minder om havepersille, og har ligesom denne en hvid skærmblostm og matgrønne blade.

Forstavelsen 'hunde-' er ofte nedsættende, når den indgår i plantenaevne, og hundepersille er ganske rigtigt en lettere giftig sag.

Planten spreder sig ved frø, og kan vokse sammen med den rigtige persille, dog lugter den ikke af persille og kan kendes fra denne ved tre lange svøblade, der hænger ned fra blomsterskærmen. Man vil dog helst af med den, før den blomstrer, og risikerer at havne i sovsen. Er man i tvivl, kan næsen tages i brug til at afgøre, om man har fat i den rigtige urt, idet det kun er havepersille, der lugter som persille bør.

Hundepersille vokser i hele landet på dyrkede jorder. Den kan optræde som 'dvaleplante', hvor gammel kulturjord vendes rundt, og frø, der har ligget gemt i årevis, spirer og vokser frem.

Forgiftning med hundepersille opleves som en brændende smerte i munden og svælget, svimmelhed, diarre og opkastning og kræver behandling på et hospital.

Middelalderhaven fakta:

I køkkenhaven og ved udgravninger i Stege dukker planten op, en rigtig dvaleplante.

I Middelalderhaven er den almindelig de steder vi roder i jorden.